

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макарука Федора Дем'яновича щодо офіційного тлумачення положення абзацу четвертого пункту 2 статті 9 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”

м. К и ї в
14 грудня 2006 року
№ 26-у/2006

Справа № 2-17/2006

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича – головуєчий,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іваценка Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни – суддя-доповідач,
Мачужак Ярослави Василівни,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Макарука Федора Дем'яновича щодо офіційного тлумачення положення абзацу четвертого пункту 2 статті 9 Закону України “Про

статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) з наступними змінами і доповненнями.

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Макарук Ф.Д. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення абзацу четвертого пункту 2 статті 9 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (далі – Закон) та листів Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, Міністерства праці та соціальної політики України щодо встановлення статусу учасника війни особам, які народилися після 31 грудня 1932 року, лише за наявності документів та інших доказів, що незаперечно підтверджують факт роботи під час війни.

Приводом для офіційного тлумачення, як наголошено в конституційному зверненні, є неправильне застосування Голосіївським районним судом міста Києва положення абзацу четвертого пункту 2 статті 9 Закону, який ухвалою від 19 вересня 2005 року відкрив провадження у справі за позовною заявою Управління праці та соціального захисту населення Голосіївської районної державної адміністрації у місті Києві до Макарука Ф.Д. про визнання рішення районної держадміністрації та виданих на підставі цього рішення документів недійсними. Неправильне застосування судом та іншими органами державної влади України спірного положення Закону, на думку автора звернення, призвело до порушення його прав та законних інтересів.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 23 листопада 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України “Про Конституційний Суд України” конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42) з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина (частина перша статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення положень Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94). Питання, порушене у конституційному зверненні, повинне бути підвідомче Конституційному Суду України (стаття 150 Конституції України, стаття 13 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів свідчить про відсутність фактів неоднозначного застосування положення абзацу четвертого пункту 2 статті 9 Закону саме в контексті статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

Суб’єкт права на конституційне звернення не дотримався вимог пункту 4 частини другої статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України” – не навів обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положення абзацу четвертого пункту 2 статті 9 Закону. Макарук Ф.Д. скаржить на дії посадових осіб Міністерства праці та соціальної політики України, Голосіївської районної державної адміністрації у місті Києві та просить дати роз’яснення листів цих органів державної влади.

Конституційний Суд України виходить з того, що неоднозначність застосування норми правового акта – це застосування органами державної влади однієї й тієї ж самої норми правового акта по-різному за однакових обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 16 листопада 2006 року № 13-у/2006 у справі за конституційним поданням Брюховицької селищної ради міста Львова щодо офіційного тлумачення положень статті 142 Конституції України, статті 149, пункту 12 розділу X “Перехідні положення” Земельного кодексу України, частини третьої статті 16 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”).

Конституційний Суд України у своїх ухвалах неодноразово наголошував, що питання з'ясування та роз'яснення, офіційна інтерпретація актів міністерств та відомств України, як і питання щодо законності актів органів державної влади та органів місцевого самоврядування, до компетенції Конституційного Суду України не належать.

Крім цього, в конституційному зверненні йдеться про незгоду Макарука Ф.Д. з рішенням Голосіївського районного суду міста Києва – суду загальної юрисдикції, до компетенції якого, відповідно до частини першої статті 15 Цивільного процесуального кодексу України, належить розгляд справ про захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів, що виникають із цивільних правовідносин. Незгода з рішеннями судів загальної юрисдикції не є підставою для конституційного звернення.

Конституційний Суд України не наділений правом перевірки законності та обгрунтованості рішень судів загальної юрисдикції та правильності застосування ними норм законодавства (стаття 14 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

Таким чином, підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 42, пунктами 2, 3 статті 45, статтями 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

У х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Макарука Федора Дем'яновича щодо офіційного тлумачення положення абзацу четвертого пункту 2 статті 9 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

